

Vstup

1. Roz - leť - te se, zpě - vy, vzhů - ru, za - já - sej - te mo - cně v dál!

Vy - stří - da - la ra - dost chmu - ru, na vý - cho - dě ú - svit vzplál;

ze - mě bla - hem za - chvě - la se, z pří - ro - dy Bůh smu - tek sňal: vla - stní mo - cí

v pl - né krá - se z hro - bu sla - vně Kri - stus vstal, a - le - lu - ja, Kri - stus vstal.

Před evangeliem

2. Láska zbožných k hrobu spěla:
Kdo jen kámen zvedne nám?
Tu však slyší od anděla:
Z mrtvých vstal, jak řekl sám!
Nechat' znovu touto zvěstí
zahlaholí Boží chrám,
aby duše, plná štěstí,
povznesla se k výšinám,
aleluja, k výšinám!

Obětní průvod

3. S knězem celé lidské plémě
předstupuje před tvou tvář,
chléb a víno, dary země,
přináší ti na oltář.
Učiň naše srdce čistá,
všechno zlé v nich, Bože, zmař.
Nechť nám tato oběť chystá
na nebesích slávy zář,
aleluja, slávy zář!

Přijímání

4. Pro mé duše zmrtevýchvstání
přišla nyní hodina;
k Boží lásky uvítání
touha má se upíná.
V této chvíli se mi chystá
nejmilejší hostina:
Přijď již ke mně, lásko čistá,
veliká a jediná,
aleluja, jediná!

Závěr

5. Klaním se ti, Všemohoucí,
proti tobě jsem jen prach.
Ty však chceš, bych v lásku vroucí
proměnil svůj lidský strach.
Dej, by oko víry zřelo,
co se tají v způsobách:
tvoje krev a tvoje tělo,
jež přemohlo smrti práh,
aleluja, smrti práh.

6. Pastýři náš, Spasiteli
pobloudivých lidských stád,
aby duše život měly,
sám ses přišel v oběť dát.
I když někdy světa zmatky
poruší tvůj věčný řád,
svolej vždy své ovce zpátky,
nepřestaň nás milovat,
aleluja, milovat.